

таз година?” /”Аръш со манги?”/, а момата отговаря “Здраве” /”Састи пе мангал”/, той отново пита: “А мъж искаш ли?” /”Роме манге?”/, отговорът най-често е: “Тебе искам!” /”Мангал тут мангал!”/.

При хорохая ритуалът започва рано сутринта като цялото семейство се измива с вода от менчето. След това то се носи при люлката. Там момичето първо вади предмета и след това изрича пожеланието. Не се пеят песни, а се казва “маане” (четиристишие с определено пожелание).

Циганите от различните махали на Одрин на 5 май вечерта, като се сдрачи, запалват големи огньове, които всички присъстващи прескачат. На 6 май рано сутринта посещават река Тунджа в месността “Кърк-пънар”. „Всички са облечени празнично, мият си лицето с вода от реката, някои пълнят и съдове с вода, с която напръскват и къщата си, късат зелени клонки, с които закичват вратите и прозорците си в къщите, някои украсяват със зеленина леките коли и каруците, с които са дошли. Много от присъстващите малки момичета (между 5-6 до към 10-12 годишни) са облечени в булчински рокли, с които предната вечер са играли около огъня и сега пак танцуват” (Марушиакова, Попов 2007: 71-72).

Футаджиите рано сутринта на 6 май „не си миехме лицето, за да си го мием с росата на тревата. После се търкаляме в житата и ставахме мокри целите... От там момчетата и момчетата отивахме на мегдана, една поляна близо до лозята, палехме огньове и очаквахме да изгрее слънцето... Всички прескачат огъня за здраве...” (Футаджиите 2003: 15-16).

Въпрос на престиж за всяко циганско/ ромско семейство е да заколи агне на Гергьовден. Задължително то трябва да преспи в дома. Избира се бяло, “черно не е на хубаво”, а кардарашите държат да е мъжко (“Св. Георги е мъж”). Коли се рано сутринта, по изгрев слънце, кръвта се събира в съдина (паничка, тава). От нея стопанката слага точка (фичери, хорохая “тракийски” калайджии) и кръст при останалите групи на челото - първо на децата, а след това и на възрастните. Така тя символично измолва здраве и берекет. Останалата кръв се отмива в течаща вода - всичко да тече като по вода през цялата година в тази къща. “Тракийските” калайджии посоляват част от тази кръв, сушат я през нощта на открито, а през деня прибират в къщи. След това сместа /”хупла”/ служи за лечение при страх, стряскане и др. подобни ситуации. Фичерите гадаят по бялото було на закланото агне - ако е цяло - годината ще е благодатна, ако е накъсано - няма да има здраве и късмет.

Жените на фичерите, рударите и лахо месят обредна питка без украса. „...Докато обикновената гозба от месо бъде приготвена, момичетата